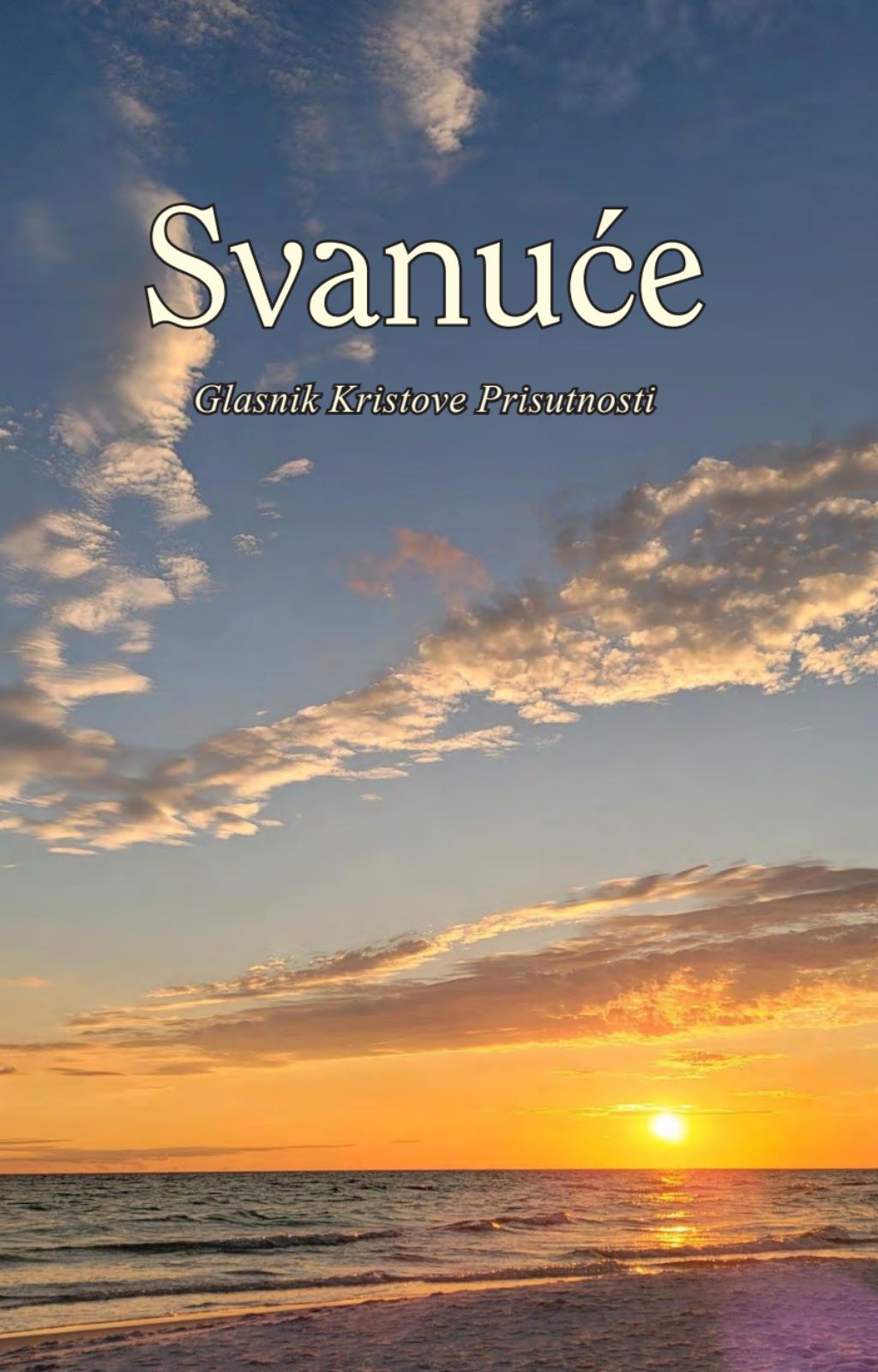

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Studeni - Prosinac 2024

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Od grijeha bolestan umirući svijet— Božji lijek za njega 2

Međunarodne Biblijске Studije

Veliki pastir	12
Pjesma hvale	14
Zahvalnost Bogu	16
Gospodinova obećana prisutnost	18

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Ponizimo se pod rukom Božjom	21
------------------------------	----

The Dawn - Croatian Edition
November - December 2024

First issue published December 2013

Printed in USA

Od grijeha bolestan umirući svijet — Božji lijek za njega

*“Dogodit će se na kraju
danâ: Gora doma
JAHVINA bit će
postavljena vrh svih gora,
uzvišena iznad svih
bregova. K njoj će se
stjecat svi narodi.”*

—Mihej 4: 1

ponavljati da je svijet bolestan od grijeha i umire. Ovo sadašnje stanje čovječanstva i zemaljskih institucija očituje se u praktički svakom aspektu njegovih poslova— političkih, vjerskih, ekonomskih, društvenih i moralnih, kako na nacionalnoj tako i na svjetskoj razini. Zbog toga je zemlja puna grijeha, patnje i, naravno, najvećeg neprijatelja od svih, smrti. Kako se približavamo kraju još jedne godine, čini se da nema načina da se poprave štetni učinci onoga što se događa svuda oko nas, unatoč najvećim naporima mnogih svjetskih vođa da preokrenu situaciju.

Ovo je vrijeme koje je Isus prorekao kada je rekao da će biti “na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda

DANAS NE TREBAMO

ponavljati da je svijet bolestan od grijeha i umire. Ovo sadašnje stanje čovječanstva i zemaljskih institucija očituje se u praktički svakom aspektu njegovih poslova— političkih, vjerskih, ekono-

zbog suke mora i valova. Izdisat će ljudi od straha i isčekivanja onoga što prijeti svijetu.” (Luka 21: 25, 26) Zbog toga kako svijet na to gleda, postoji dobar razlog da budemo tjeskobni i užasnuti. Grčka riječ ovdje prevedena kao tjeskoba doslovno znači “bezizlaznost”. Doista, čovječanstvo ne vidi izlaz iz sadašnje situacije, nema izlaza iz ludila ljudskog ponašanja u ovom vremenu koje je Isus opisao kao jednu od “velikph tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti.” (Matej 24: 21) U ovoj izjavi Isus citira suštinu Danielovog proročanstva, gdje je isto razdoblje opisano kao “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena.”— Daniel 12: 1

Kako bi naglasio koliko bi ovo razdoblje nevolje bilo strašno, Isus dodaje: “I kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani oni.” Međutim, on nas uvjerava da će ti dani biti skraćeni božanskom moći koja djeluje kroz njega i njegovu crkvu, “izabrane”. (Matej 24: 22) Drugim riječima, Isus se slaže s ljudskim stajalištem da nema izlaza iz sadašnje nevolje svijeta, ali nas tješi mišlju da je Bog osigurao lijek, put spasenja za ljudski rod od vlastitog zlog puta grijeha i sebičnosti. To je izlaz koji je Bog osigurao i koji u našem naslovu nazivamo njegovim lijekom za umirući svijet bolestan od grijeha.

KRALJEVSTVO

Jednom riječju, Božji lijek za bolesti palog čovječanstva je kraljevstvo ili vladavina, za koju je kroz cijelu svoju Riječ obećao da će biti uspostavljena. Jedno od tih obećanja odnosi se na dolazak velikog Mesije i Kralja: “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se

sterat' i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i dovijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 6, 7

Bog je zapisao brojna proročanstva kako bi nam dao jamstvo da će njegovo kraljevstvo biti uspostavljeno na zemlji. U mnogim slučajevima ovo se kraljevstvo naziva gorom—“gora JAHVINA”. U Danielovom proročanstvu, ova se gora prvi put pojavljuje kao kamen koji pogaća nesveta kraljevstva i vlasti ovog sadašnjeg svijeta i postaje velika gora koja će ispuniti cijelu zemlju. (Daniel 2: 34, 35) Stih 45 ovog poglavlja daje nam prekrasno jamstvo u vezi s kraljevstvom Božjim. “Kao što si vidio da se kamen s brijege odvalio a da ga ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mqed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano.”

BLAGOSLOVI KRALJEVSTVA

Blagoslovi kraljevstva izneseni su s nekim detaljima u Miheju 4: 1-4. U stihu 1, koji je naš uvodni tekst, prikladno je da se Gospodinovo kraljevstvo koje dolazi usporedi s gorom. Ova su proročanstva u prvom redu bila upućena narodu Izraela, a narod Izraela bio je naviknut da se njime upravlja s doslovne gore. Gora Sion u Jeruzalemu bila je narodno sjedište vlade koja je vladala Izraelem. Ovdje je David provodio svoju državnu upravu nad poslovima Izraela, izabranog Božjeg naroda. Dakle, kada u ovom i drugim proročanstvima Bog govori o svom kraljevstvu koje je uspostavljeno na “vrhu svih gora”, predanom Izraelcu bilo bi lako shvatiti da je njegov Bog, Jahve, obećao uspostaviti moćnije kraljevstvo na zemlji nego što je ikada prije bilo poznato. To je točno ono što će Božje nadolazeće kraljevstvo uistinu biti.

U Mihejevom proročanstvu u vezi s uspostavom kraljevstva uvedena je dodatna točka objašnjenja i zanimljivosti. Ovdje čitamo da je ova gora “gora Doma JAHVINA”. Ovo je također bio poznat jezik Izraelcima. Gospodnju vladajuću kuću u Izraelu vudio je David i njegovi nasljednici, ali David i njegovi tjelesni nasljednici neće biti vladajuća kuća budućeg Božjeg kraljevstva na zemlji.

Umjesto toga, Božji vladajući dom bit će sastavljen od onih koji su izabrani da budu njegovi sinovi, a Isus će biti njihova glava. Čitamo da kada je Isus došao u svom prvom došašcu, “K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 11, 12) To su bili prvi članovi Božjeg vladajućeg doma pod Isusom. Međutim, u cijelom Izraelu nije bilo dovoljno onih koji su primili Isusa da bi im se ukazala ta čast. Tako se u Božje određeno vrijeme obratio poganim, kroz propovijedanje Evanđelja, kako bi pronašao one koji su dostojni ispuniti unaprijed određeni broj koji će činiti njegov vladajući dom.—Djela apostolska 13: 46

U Novom zavjetu mnogo je napisano o onima koji su nakon Pedesetnice postali vjernici i koji su s nagnom Duha Svetoga postali djeca ili sinovi Božji. Njima je obećanje da će, ako ostanu vjerni, vladati s Kristom kao Božji vladajući dom. “Sam Duh susvјedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo. Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama. Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih:.”—Rimljanima 8: 16-19

PUTEVI GOSPODNI

Mihejevo proročanstvo o Božjem kraljevstvu dalje objavljuje da će se k njemu “stjecati svi narodi”. (Mihej 4: 1) Slično proročanstvo u Izajiji 2: 2-4 izjavljuje da će “svi narodi stjecati k njemu.” U oba ova proročanstva uvjereni smo da će mnogi iz svih naroda i nacija koji teku u Božje kraljevstvo reći: “Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, podimo u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim. Jer će iz Siona zakon doći, iz Jeruzalema riječ JAHVINA.”— vs. 3; Mihej 4: 2

U ovom proročanstvu brdo Sion predstavlja božanski autoritet u Božjem kraljevstvu. To bi, dakle, predstavljalo duhovnu fazu tog kraljevstva, kojega čine Isus i njegovi vjerni i proslavljeni sljedbenici, sinovi Božji. Rečeno nam je da će riječ Gospodnja izaći iz Jeruzalema. Ovdje se spominje jedan širi aspekt djelovanja Božjeg kraljevstva, ono što dolazi u osobni dodir s ljudskim rodom ovdje na zemlji. Ovaj će kontakt biti ostvaren preko drevnih Božjih slugu, kao što su vjerni proroci iz davnih vremena, i drugi koji su vjerno služili Bogu prije Prvog Isusovog dolaska. Isus je rekao: “Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.”—Matej 8: 11

Izraz u grčkom tekstu koji je preveden kao “sjesti” može se povezati s učenicima koji sjede ispred svog učitelja. Dakle, vjerni Božji sluge iz drevnih vremena bit će oni koji će prenijeti Božju riječ, ili zakone, čovječanstvu u njegovom kraljevstvu. O njima bismo mogli razmišljati kao o simboličnom “Jeruzalemu” Mihejevog proročanstva iz kojeg dolazi “rijec JAHVINA”. Ovdje imamo, dakle, prikazane i duhovnu, ili nebesku, i zemaljsku etapu kraljevstva—oni u zemaljskoj etapi su predstavnici onih u duhovnoj fazi i prenose ljudima Božji

zakon primljen preko Isusa i njegove crkve .

Ljudi i narodi u Mihejevom proročanstvu o Božjem kraljevstvu pokazuju svoju želju da upoznaju i slijede Gospodinov put. U to vrijeme “On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja kopla u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.”—Mihej 4: 3

Ovdje je zanimljivo primijetiti veliku razliku između Božjih putova i putova čovječanstva. Stoljećima je pogrešna ljudska filozofija inzistirala na tome da je jedini način da osiguramo mir biti spremjan za rat. Ovdje se, međutim, vidi da je Gospodnji put drugačiji. Kada ljudi nauče Gospodinove puteve, odustat će od planiranja i priprema za rat. Umjesto toga, oni će “svoje mačeve prekovati u ralice, a svoja kopla u srpove”. Umjesto da se nastavi s podizanjem velikih vojski, projektila i oružja za obranu, kako se kaže, kako bi se na taj način osigurao mir, “narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.”

Razmislite o golemom koraku naprijed u rješavanju ludila koje danas prevladava u svijetu! Majka više neće osjećati da bi njezino dijete moglo biti poslano na bojno polje da bude zaklano. Više se neće iscrpljivati resursi svijeta kako bi se održale goleme vojne ustane, jer oni više neće učiti ratovati, niti će više vježbati rativanje. Ovo je Božji put, put koji će biti uspostavljen diljem zemlje u njegovom kraljevstvu koje će biti uspostavljeno na vrhovima gora—to jest, nadgledanje poslova svih ljudi. Radujemo se ovom vidu Božjeg budućeg lijeka za ovaj sadašnji problematični svijet!

Stih 4 Mihejevog proročanstva glasi: “Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad

vojskama.” Ilustracija vinove loze i smokve prikazuje ekonomsku sigurnost za cijelo čovječanstvo. Jedan od uzroka tolikog straha u današnjem svijetu je nedostatak ekonomске sigurnosti. Srca mnogih ispunjena su strahom da će izgubiti sredstva za život i postati korisnici socijalne skrbi ili još gore, beskućnici. Međutim, u kraljevstvu ih nitko neće “strašiti” prijetnjama da će biti izbačeni iz svojih domova ili strahom od gladi za njih ili njihove obitelji. Zapravo, nitko neće zastrašiti ljude ni zbog čega, i imamo najblaženije uvjerenje da “to rekoše usta JAHVE nad vojskama.” Koju bolju sigurnost možemo imati od ovoga o djelotvornosti i uspjehu Božjeg lijeka za svijet koji je bolestan od grijeha?

U današnjem svijetu povremeno čujemo kako netko kaže—čak i među onima na visokim državnim položajima—da kad bi mogli navesti ljude da učine ovo ili ono, ili kad bi vlada donijela ovaj ili onaj zakon, imali bismo mir i sigurnost. Međutim, u Božjem lijeku nema mjesta takvim nesigurnostima. Božje rješenje treba biti potpuno nametnuto, i božanskom snagom—”gora doma Jahvina”—svim ljudima i narodima. Bit će potrebna poslušnost svih. Čovječanstvo će se, međutim, radovati kada prepozna koliko su zaista divni Gospodnji putevi, kako će nakon toliko stoljeća čekanja i nade, a od strane nekih i molitve, Božji put stvarno biti uspostavljen na zemlji!

POTREBNO JE VIŠE

Koliko god da će blagoslovi Božjeg kraljevstva opisani u Mihejevom proročanstvu biti divni za svijet koji je bolestan od grijeha i koji umire, još uvijek ne bi bili lijek za sve ljudske bolesti. Mihejevo proročanstvo pokazuje da se ljudi više neće učiti ratu, stoga više neće biti rata. Uvjerava nas da će svoje mačeve iskovati u raonike

i svoja koplja u srpove; to jest, oni će resurse koji su sada posvećeni održavanju rata i njegovo naoružanje koristiti za promicanje mira i dobre volje među narodima. Uvjerava nas da će biti ekonomске sigurnosti; da se nitko neće bojati da će mu biti oduzeta kuća i dom ili da će ostati gladan. Svi će biti blagoslovljeni prosperitetom i obiljem u svakom aspektu ljudskih potreba.

Međutim, čak i sa svim tim blagoslovima, ljudska bi rasa i dalje živjela pod strašnom poharom tuge i patnje, jer bi i dalje bila rasa koja umire. Imali bismo svijet s bolnicama gusto raširenim posvuda u svim narodima, ispunjen patnjom i umirućima. I dalje bismo imali mentalne ustanove, također prepune. Svaki bi dom prije ili kasnije pogodle strašne bolesti, a na kraju i smrt. Ovo ne bi bio idealan svijet.

Isus je učio svoje učenike moliti: "Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji." (Matej 6: 10) Ne možemo zamisliti da na nebu postoji tjelesni rat, niti možemo zamisliti glad na nebu, niti možemo zamisliti bolest i smrt. Tako će kraljevstvo Božje biti potpuni lijek za bolesti čovječanstva. Biblija nas uvjerava da će tako i biti. Izajia 25: 6-9 opisuje Božje kraljevstvo kao goru, ili kraljevstvo, i u njemu će bolest i smrt također biti uništene. Pozivajući se na mnoge blagoslove koje će Gospodin dati da zadovolji želju naroda, rečeno nam je da će na ovoj gori Jahve nad vojskama "spremit će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena."—vs. 6

Nadalje, prorok kaže da će Bog "na ovoj gori raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše." (vs. 7) Čini se da se ovo odnosi na nedostatak znanja o Bogu i njegovim putevima koji je velika većina čovječanstva iskusila kroz stoljeća. Veliki

veo neznanja u tom pogledu bačen je na sve ljude, pa tako i na narode. Zato što narodi imaju ovaj veo raširen preko sebe, zamišljaju da mogu uspostaviti mir dok se pripremaju za rat. Sada ne mogu vidjeti kroz ovaj veo kako bi razumjeli i cijenili Gospodinove puteve. Međutim, druga proročanstva pokazuju da će se veo ukloniti i tada će se “zemlja ispuniti spoznajom JAHVINOM kao što se vodom pune mora.”—Izajia 11: 9; Habakuk 2: 14

Na ovoj gori ili Božjem kraljevstvu, “On će progutati smrt zasvagda.” (Izajia 25: 8) Izraz “progutati” u ovom tekstu znači uništiti; smrt, kaže prorok, bit će uništena. Ovdje nam je obećano da će čovjekov najveći neprijatelj, smrt, biti svrgnut od strane sila Božjeg kraljevstva i više joj neće biti dopušteno da kvari sreću cijelog čovječanstva, kao što je bio slučaj u svakoj generaciji i u svakoj obitelji , od stvaranja čovjeka.

Stih 8 nastavlja: “I suzu će sa svakog lica JAHVE, Gospod, otrti—sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako JAHVE reče.” Kako li će to biti promijenjen svijet pod kraljevstvom Božjim kada se suze obrisu sa svih lica! Suze se ovdje koriste kao simbol tuge, žalosti i boli. Međutim, sve će to biti ukinuto i radost će izbiti u svakom gradu, u svakom mjestu, u svakom selu i u svakom naselju.

“Sramota” Božjeg naroda spomenuta u stihu 8 bila je jedna od karakteristika vladavine grijeha i smrti. Sotona je potaknuo svoje sljedbenike protiv onih koji služe Bogu, a oni su osramoćeni, progonjeni i pogrešno predstavljeni, tako da je malo njih stvarno pripremljeno i dovoljno hrabro da zauzme odlučan stav za Božje puteve u sadašnje vrijeme. Ipak, na Božjoj gori, sramota će njegovog naroda biti skinuta.

U još jednom od biblijskih obećanja o kraljevstvu rečeno nam je da će “Stara zmija koja je Đavo i Sotona”,

veliki varalica i tlačitelj ljudi, biti okovan tijekom tog vremena. (Otkrivenje 20: 2) Sotona je, u stvarnosti, uzrok bolesnog i umirućeg stanja svijeta, kako u prošlosti tako i u sadašnjosti. U kraljevstvu više neće moći varati, tlačiti i vladati narodom. On “više neće zavoditi narode”. (vs. 3) Kako su doista divni izgledi izloženi u Božjoj Riječi! Kako bi svjetla trebala biti naša nada zbog Božjih obećanja!

U stihu 9 Izajie 25 čitamo: “I reći će se u onaj dan: ‘Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je JAHVE u koga se uzdasmo!’” Istina je da su ljudi čekali i čeznuli za samim blagoslovima koje će im pružiti kraljevstvo Božje. Nisu bili svjesni koji će biti izvor tih blagoslova. Ljudi su govorili o boljim uvjetima koristeći riječi kao što su “utopija” i druge ugodne nazive, ali kada budu obasuti blagoslovima kraljevstva, jedan od glavnih od njih bit će njihovo razumijevanje izvora.

Tada će čovječanstvo shvatiti da je veliki Bog ljubavi, koji je poslao svoga Sina da bude Otkupitelj i Spasitelj svijeta, Tvorac i Planer ovog velikog plana koji će donijeti svjetski i trajni mir. To će, zajedno sa zdravljem, vječnim životom i spoznajom samog Boga i njegova Sina, rezultirati blagoslovima kakve svijet nije uživao otkad su Adam i Eva istjerani iz Edena. Takav će biti Božji lijek—trajan i za sve ljudе i narode—da izlijeći svijet od grijeha, bolesti, smrti i svih njegovih prošlih i sadašnjih bolesti. ■

Veliki pastir

Ključni stih: "Dobrota i milost pratit će mene sve dane života mogu. U JAHVINU ču domu prebivati kroz dane mnoge."
Psalmi 23: 6

Izabrani tekstovi:
Psalmi 23: 1-6

odnositi na sve koji priznaju nadmoć Nebeskog Oca.

David, koji je i sam bio pastir, govori o tome kako Gospodin osigurava hranu za one koji pokazuju poslušnost tako što im osigurava brigu, utjehu i osvježenje. "JAHVE je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam; na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi i krijepe dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega. Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni. Trpezu pred mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva."—*Psalmi 23: 1-5*

Naš ključni stih odražava obilje milosti koja će biti dio svih koji će doći u sklad s božanskim uređenjem i standardima na svakoj razini postojanja.

U OVOJ MEDITACIJI, David koristi simbolički jezik o Bogu Izraela dok razmišlja o odnosu koji postoji između njega i suverenog Stvoritelja. On koristi analogiju pastira i njegovih ovaca. Iako se ova ilustracija izvorno odnosila na židovski narod, posebno u vrijeme Starog zavjeta, na kraju će se

Velik dio Biblije je proročke prirode, posebno u odnosu na blagoslove koji su obećani, unatoč nemirima koji okružuju ljudsku obitelj otkako je grijeh ušao u svijet nakon Adamove neposlušnosti i protjerivanja iz Edena. To nam pomaže razumjeti jedan od glavnih ciljeva velike mesijanske Božje namjere koju su izrazili anđeli u noći kada je Isus rođen: "Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!" (Luka 2: 14) Ovaj napjev nebeskog zbora bio je u skladu s obećanjem o Isusovom rođenju, u kojem je stajalo da će on biti "Knez mira," i da "nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja."—Izajija 9: 6, 7

U drugom psalmu David je ponovno prorekao blagoslove mira koji će doći narodima pod upravom Mesijinog kraljevstva. "Nek' bregovi narodu urode mirom, a brežuljci pravdom."—to jest, pokoravanjem pravednoj vladavini Kristova kraljevstva, što će svi biti dužni učiniti.—Psalmi 72: 3

Međutim, na još većoj razini, tijekom ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba, razvija se duhovna klasa koja će pomoći da se olakša obećani mir i blagoslovi za čovječanstvo tijekom Mesijanskog kraljevstva. Gospodinov posvećeni narod uživa unutarnji osjećaj smirenosti koji dolazi samo iz vjere u spasonosnu Kristovu krv i pouzdanja u Božja obećanja. Apostol Petar opisuje nekoga tko ima ovu kršćansku osobinu kao osobu koja posjeduje krotak i miran duh, ili ponašanje. On kaže: "Čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno."—1.Petrova 3: 4

Koliko bismo trebali biti zahvalni za jamstva da će vječni mir za sva inteligentna bića biti izdanak Božjeg veličanstvenog plana spasenja kroz vječnost! ■

Pjesma hvale

Ključni stih: “*Hvali, dušo moja, JAHVU! Hvalit ću JAHVU sveg života svojeg. Dok me bude, Bogu svom ću pjevati.*”
— *Psalmi 146: 1, 2*

Izabrani tekstovi:
Psalmi 146: 1-10

ČINI SE DA JE poticaj koji se nalazi u ovom psalmu ujedno i izjava Davidovih vlastitih unutarnjih osjećaja kao i poziv drugima da veličaju ime Stvoritelja.

Stihovi 3 i 4 ovog psalma naglašavaju ispravnost nepolaganja potpunog povjerenja u ljudska djelovanja, unatoč tome koliko pouzdana izgle-

daju, budući da ih nepredviđene okolnosti mogu spriječiti da ispune svoje namjere, dok Bog nikada ne iznevjeri u ispunjavanju svojih obećanja. Ovi stihovi glase: “Ne uzdajte se u knezove, u čovjeka od kog nema spasenja! Izide li duh iz njega, u zemlju svoju on se vraća i propadaju sve misli njegove.”

Razočarenja često nastaju kada čak i utjecajni pojedinci koriste svoje priznato znanje i mudrost kako bi predvidjeli kako će se stvari odvijati u budućnosti. Na primjer, mnogi koji su nastojali akumulirati bogatstvo na temelju savjeta dobivenih od “stručnjaka”, napravili su novčana ulaganja koja su propala, što je izazvalo veliku žalost kod onih koji su poslušali takve savjete. Zapravo, s obzirom na kratkoču ljudskog života, nije mudro polagati potpuno povjerenje u mišljenja drugih koji su

obična smrtna bića.—Propovjednik 12: 7, 8; 1.Timoteju 6: 17 Naprotiv, možemo imati potpuno povjerenje u ispunjenje svih Božjih obećanja kako je navedeno u Bibliji. Božanski plan vjekova odnosi se na otkupljenje i izbavljenje ljudske rase od grijeha i smrti. Kao Isusovi sljedbenici, sposobni smo shvatiti i cijeniti ovu tvrdnju potkrijepljenu svjedočanstvima božanski nadahnutih slugu. Petar je napisao: “Ta nanovo ste rođeni, ... riječju Gospodnjom, koja živi i ostaje dovijeka.”—1.Petrova 1: 23

U ponovno uspostavljenom kraljevstvu većeg Davida nakon dovršetka crkve, božanska vladavina neće biti ograničena na naciju Izrael, već će obuhvatiti sve nacije. Podsećamo na često citirane riječi: “Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja.” (Izajja 9: 7) S inauguracijom ovog kraljevstva pod pravednom vladavinom Krista Isusa i onih koji su Židovi i pogani pozvani da budu narod za njegovo ime, završit će sadašnja raspodjela i prvo doba “budućeg svijeta” započet će. (Hebrejima 2: 5) To će trajati tisuću godina; stoga se često naziva tisućljetnim dobom. (Otkrivenje 20: 1-4, 6) Ponekad se naziva i Mesijansko doba ili doba Kraljevstva.

Pogani, kao i Židovi, koji nisu odgovorili na evanđeoski poziv na samozrtvu, morat će biti podignuti iz mrtvih ako žele imati priliku tražiti Gospodina tijekom Tisućljetnog doba. Primjećujemo ove jasne izjave Biblije u smislu da će u Božjem nadolazećem kraljevstvu svi koji su umrli biti probuđeni iz smrtnog sna. “Dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će.” (Ivan 5: 28, 29) Nakon buđenja iz smrti, cijelo čovječanstvo će dobiti priliku kroz obrazovni proces kraljevstva da stekne vječni život razvijanjem kvaliteta božanskog karaktera.

Kao začetnik takvog sveobuhvatnog plana, Bog je sigurno vrijedan svake naše hvale svakog dana u našem životu! ■

Zahvalnost Bogu

*Ključni stih: "Uđite s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime mu slavite!
Jer dobar je JAHVE, dovijeka je ljubav njegova, od koljena do koljena vjernost njegova."*
— Psalmi 100: 4, 5

*Izabrani tekstovi:
Psalmi 100: 1-5*

pruža Nebeskom Ocu treba biti dobrovoljno i s radošću. U našoj lekciji psalmist piše: "Klići JAHVI, zemljo sva! Služite JAHVI u veselju! Pred lice mu dođite s radosnim klicanjem!" — Psalmi 100: 1, 2

"Znajte da je JAHVE Bog: on nas stvorio, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove." (vs. 3) U ovom stihu nalazimo osnovu za naše iskazivanje hvale Nebeskom Ocu. Potvrđuje da za naše održavanje i zaštitu kao ovce u potpunosti ovisimo o njemu.

Postoji intimnost u smislu zajedništva koje uživamo s našim Bogom, što odražava uzajamnu ljubav koja

IZRAŽENU ŽELJU DA
zahvaljujemo i hvalimo našeg Nebeskog Oca treba iskazivati i verbalno i djelima. Prorok Jeremija je napisao sljedeće: "Kad mi dodoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitise i obradovaše srce moje. Jer sam se tvojim zvao imenom, o JAHVE, Bože nad vojskama." (Jeremija 15: 16) Stoga, uz poslušnost u slijedenju božanskih uputa, bilo koja služba koja se

nas, zauzvrat, motivira da iskazujemo hvalu tako uzvišenom biću. Kao što je razrađeno u našim ključnim stihovima, oni koji su ušli uskim putem, kroz posvećenje i duhovno rađanje s velikim veseljem polažu svoje živote u služenju pravednosti, znajući da Božje milosrđe i istina traju zauvijek.

Tijekom nadolazećeg kraljevstva pravednosti, čovječanstvo će se u cjelini radovati i slaviti Boga zbog otkrivanja njegovog plana koji će ukloniti tugu, bol i smrt. (Otkrivenje 21: 3, 4) Kako li je divno da naš Bog ne samo da ima veliko bogatstvo u zalihi za vjerne članove tijela Kristova, već i da će svaki član ljudske rase dobiti priliku doći do potpune zahvalnosti našem Stvoritelju i obožavanja zauvijek, ako smo poslušni.

Za posvećene, tijekom našeg sadašnjeg zemaljskog boravka, viša razina zahvalnosti podrazumijeva da trebamo biti zahvalni i hvaliti ne samo za dobra i ugodna iskustva koja nam dolaze po Božjim providnostima, već i za kušnje i teška iskustva koja on dopušta u našim životima. Zahvaliti se za njih nije lako, pogotovo u početku. Međutim, kako budemo razvijali vjeru temeljenu na Božjim obećanjima, moći ćemo sve više i više shvaćati da “u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.” (Rimljanima 8: 28) To “u svemu” može uključivati poteškoće, progonstva, finansijske probleme, zdravstvene probleme ili smrt voljene osobe. To također može uključivati klevetanje, ogovaranje ili osobno lažno predstavljanje od strane drugih.

Međutim, kad kraljevstvo ispunji svoju namjeravanu svrhu, ljudska će obitelj tada shvatiti blagoslove povezane s Božjim planom. Kako budu napredovali pod tim uređenjem, toliko će i rasti u svojoj sposobnosti i želji da slave našeg Stvoritelja. Kako li će drugačije biti prilike u to vrijeme. “Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim

srcem svojim, slavit će ime tvoje dovijeka.”—Psalmi 86: 12 ■

Pouka četiri

Gospodinova obećana prisutnost

Ključni stih: “JAHVE, proničeš me svega i poznaješ.”

— Psalmi 139: 1

*Izabrani tekstovi:
Psalmi 139: 1-12*

NA POČETKU OVOG

psalma, naš ključni stih podsjeća na misao da je Nebeski Otac, koji postoji oduvijek do vječnosti, posjedovao predznanje da planira za vječnost bez mogućnosti pogreške. Kao takav, osigurao

je oporavak čovječanstva od pošasti grijeha i smrti čak i prije nego što su stvorena inteligentna bića.

Psalmist nastavlja, govoreći: “Ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi.” (vss. 2, 3) Uključeno u ove stihove je razumijevanje da Stvoritelj nije bio zatečen nespreman kada je Adam bio neposlušan tako što je jeo zabranjeno voće u Edenskom vrtu. Bog se već pobrinuo za otkupninu, kao što primjećujemo u riječima Ivana Objavitelja kada je govorio o Isusu kao o “Jaganjcu zaklanom od postanka svijeta.”—Otkrivenje 13: 8

Božja prisutnost i prevlast u ljudskim odnosima

očitovali su se kroz povijest dok su se različite značajke njegova plana odvijale u različitim vremenskim intervalima. Na primjer, u 6. poglavljtu 1.Mojsijeve zapisano je da će Bog uništiti “sva bića” potopom. Čitamo da su anđeli vidjeli ljepotu kćeri ljudskih. Uzeli su sebi žene, a djeca rođena kao rezultat ove nesvete zajednice postala su “divovi”, “po snazi glasoviti ljudi.”—vss. 1-7, 13

Prije Prvog Isusova dolaska, Izraelci su bili isključivo Božji izabrani narod. (Amos 3: 2) Nakon njihovog izbavljenja iz egiptskog ropstva, Bog je s njima sklopio savez temeljen na Zakonu koji je dan Mojsijem. Tijekom četrdeset godina lutanja pustinjom, Mojsije je bio zakonodavac i vođa Izraelaca, uz pomoć savjetnika. Jošuu je Bog postavio da naslijedi Mojsija i on je preveo Izraelce preko rijeke Jordan u obećanu zemlju. Pod njegovim vodstvom, zemlja je podijeljena između raznih plemena prema Gospodinovim uputama. Sve ove odredbe odražavale su daljnje aspekte božanske odredbe i prisutnosti u čovječanstvu.

Tijekom Evanđeoskog doba, počevši od Pedesetnice, Nebeski se Otac otkrio i bio prisutan relativno malom broju Isusovih sljedbenika—“malom stadu”. (Luka 12: 32) Postoje mnogi tekstovi koji govore o tome da su i Bog i Isus bili prisutni s pravim kršćanima u to vrijeme. Njima je Isus rekao: “I evo, ja sam s vama u sve dane—do svršetka svijeta.” (Matej 28: 20) Također je potaknuo svoje učenike: “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.”— Matej 18: 10

Također je jasno da su nauk o uskrsnuću iznijeli i starozavjetni proroci i Isus i apostoli u Novom zavjetu. Ovo čudesno učenje govori o Božjoj trajnoj prisutnosti sa svima onima koji će, u određeno vrijeme, postati njegov

narod. To uključuje cijelo čovječanstvo—sve koji su otkupljeni dragocjenom Kristovom krvlju. Pavao je napisao da Isus “sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo”. (1.Timoteju 2: 5, 6) Kakvo li je blagoslovljeno ispunjenje predviđanja i prisutnosti Nebeskog Oca s čovječanstvom tako osigurano! ■

Ponizimo se pod rukom Božjom

“Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvise u pravo vrijeme.” —I.Petrova 5: 6

POVIJESNO IZVJEŠĆE o Josipovom životu zapisano je u 1.Mojsijevoj, poglavlja 37-50, i sadrži vrijedne lekcije o poniznosti, vjeri i povjerenju u Gospodina. Kad mu je bilo sedamnaest godina, njegova su ga braća zamrzila “toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti”, jer je njihov otac volio Josipa više od njih. (1. Mojsijeva 37: 2-4) Josip je tada usnio dva sna, koje je opet povezao sa svojom obitelji. Njegova su braća u tim snovima vidjela nagovještenje da će Josip jednog dana biti vladar nad njima. Zbog toga su ga “još više mrzili”. Međutim, njegov je otac Jakov “razmišljao o svemu.”—vss. 5-11

Sveto pismo objavljuje: “Ljubomora je tvrda kao grob.” (Pjesma nad pjesmama 8: 6) U skladu s ovom izjavom, Josipova braća prodala su ga skupini Ismaelaca, koji su ga zauzvrat predali kao roba Egiptu. (1.Mojsijeva 37: 12-28) “Ali Jahve je bio s Josipom.” (1.Mojsijeva 39: 2, 21; Djela apostolska 7: 9, 10) Božja providnost nastavila je biti uz njega, čak i tijekom nekoliko teških iskustava tijekom nekoliko godina. Dok je Josip bio rob u Egiptu, žena njegova gospodara ga je lažno optužila.

Josip je tada bačen u tamnicu, “sputaše uzama noge njegove” i “u gvožđe mu vrat staviše.”—1.Mojsijeva 39: 20; Psalmi 105: 17, 18

Nekoliko godina nepravednog zatočeništva u Egiptu donijelo je Josipu bogato iskustvo razvijanja poniznosti, strpljivosti, suosjećanja za druge i povjerenja u Gospodina. Psalmist opisuje ovo razdoblje Josipova života: “JAHVINA ga riječ potvrdi.” (Psalmi 105: 19) Mudrost našeg Nebeskog Oca predvidjela je da se Josipov karakter treba razvijati i njegova vjera testirati, ospozljavajući ga tako za buduće veliko djelo.

POUZDANJE U GOSPODINA

Iako je Josip vjerovao Gospodinu, to ga nije spriječilo da se obrati faraonovom peharniku, koji je također bio u zatvoru. Nakon što je Josip povoljno protumačio peharnikov san, zamolio ga je da, nakon što bude vraćen kao kraljev peharnik, razgovara s faraonom kako bi osigurao svoju slobodu. (1.Mojsijeva 40: 9-15) Nakon što bi bio oslobođen iz zatvora, peharnik bi sigurno imao mnogo prilika uzvratiti Josipu za dobrotu koju mu je pokazao dok je bio u zatvoru. No, na Josipa je “zaboravio” dvije godine. (1.Mojsijeva 40: 23; 41: 1) Ipak, Josip je zadržao svoje povjerenje u Gospodina i s poniznošću strpljivo čekao na ostvarenje Božjih planova. Kako li je ovo divna lekcija za svakog od Gospodinovih sljedbenika u sadašnje vrijeme!

Slično onome što se dogodilo s Josipom, svi su naši interesi u Gospodinovim rukama, ako smo mu se predstavili u cijelosti, bezrezervno, i bili prihvaćeni kao članovi tijela Kristova. U tom smislu Isus nas opominje: “Zna vaš Otac što vam treba” i “Sam vas Otac ljubi.” U vezi sa svojim učenicima Isus je dalje izjavio: “Nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve..”—Matej 6: 8; Ivan 16:

27; 10: 29

Također se neprestano trebamo podsjećati na opomenu apostola Pavla: "Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati."—1.Korinćanima 10: 13

Za nas je ispravno upotrijebiti bilo koje i svako razumno sredstvo za osiguranje onoga što smatramo da je za naše najbolje duhovne interes. Međutim, ne smijemo se oslanjati isključivo na svoje napore, već se pouzdati u Gospodina i strpljivo čekati njegovo vrijeme i njegov put za naše izbavljenje iz svakog zlog stanja, uvijek u skladu s njegovom voljom.— Tužaljke 3: 25, 26

STRPLJIVO GA ČEKAJTE

Gospodinovo vrijeme i način za izbavljenje Josipa iz zatvora uvelike su nadmašili sva njegova očekivanja. Na izvanredan način, Josip je na kraju izveden iz zatvora i stavljen u palaču Egipta, najveće nacije u to vrijeme.

Jednog je dana egipatski faraon usnio dva sna koja su ga se duboko dojmila. U prvom snu vidio je "sedam krava, lijepih i debelih" kako izlaze iz rijeke Nil i počinju se hraniti na obali. Nakon toga sedam mršavih krava izađe iz rijeke i pojedoše sedam pretilih.—1. Mojsijeva 41: 1-4

U svom drugom snu, kralj je video "sedam punih i jedrih klasova" koji su izrasli "na jednoj stabljici", što ukazuje na vrlo plodan prinos. Zatim je izraslo "sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih" i oni "proždrubili sedam jedrih i punih klasova". Sljedećeg jutra faraon je bio jako uznemiren i pozvao je sve egipatske čarobnjake i mudrace da mu objasne snove, "ali nitko ih nije mogao protumačiti."—vss. 5-8

PONIZNOST

Peharnik se tada sjetio vlastitog sna i kako ga je točno protumačio ljubazan i suosjećajan mladi Hebrej, koji je bio sluga kapetana zatvora. Kada je faraon čuo za točna tumačenja snova svog peharnika, naredio je da Josipa izvedu iz zatvora i dovedu pred njega. Faraon je rekao Josipu: "Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti. Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ."—1.Mojsijeva 41: 9-15

Ovo je bio test Josipova karaktera. Bi li se hvalio da ima takvu sposobnost? Josip je ponizno odgovorio: "Ništa ja ne mogu", odgovori Josip faraonu, 'nego će Bog dati pravi odgovor faraonu.' (vs. 16) Ovo je bio jedan od lijepih aspekata Josipova karaktera—poniznost. Bogu je dao svu čast i slavu.

Sveto pismo opetovano naglašava važnost poniznosti. Isus je rekao: "Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen." (Luka 14: 11) U stihu neposredno prije našeg uvodnog teksta, apostol Petar piše: "Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost." (1.Petrova 5: 5) U Mudrim izrekama smo također opomenuti: "Uzdaj se u JAHVU svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.."—Mudre izreke 3: 5, 6

O važnosti poniznosti prorok Jeremija je napisao: "A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam JAHVE koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo"—riječ je JAHVINA."—Jeremija 9: 23, 24

Iako je takvo priznavanje Gospodina prikladno u svim našim iskustvima u životu, ono je posebno prikladno dok proučavamo Riječ Božju i kada imamo priliku podijeliti je s drugima. Ne bismo trebali govoriti kao da nam je to lekcija, niti sebi pripisivati mudrost. Umjesto toga, s

našim srcem punim zahvalnosti Gospodinu za primljene blagoslove, priznajmo njega, njegovu Riječ i njegova uređenja u vezi s njegovom Istinom.—1.Korinćanima 14: 36, 37; 4: 7

TUMAČENJE I PRIJEDLOG

Nakon što je faraon ispričao oba svoja sna, Josip je odmah dao tumačenje. “ Faraonov je san samo jedan”, odgovorio je Josip. “Bog javlja faraonu što kani učiniti. Sedam lijepih krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova.” “Sedam mršavih i ružnih krava” i “sedam praznih, istočnjakom opaljenih klasova” označuje “sedam gladnih godina”. (1.Mojsijeva 41: 25-27) Josip je objasnio: “A što se faraonov san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i da će to uskoro provesti.”—vs. 32

Samodopadnija osoba od Josipa smatrala bi da je učinila divnu stvar tumačenjem snova, što egipatski mudraci nisu mogli učiniti. Neki su možda bili toliko preplavljeni osjećajem vlastite važnosti da bi rado prihvatali da im se dive kao da su mudri. Međutim, Josipova poniznost je prikazana tako što je Gospodinu dao svu zaslugu u tumačenju dva sna. Nije osjećao ponos kad je prenio Gospodinovu poruku.

Josip je tada predložio faraonu što bi bilo ispravno poduzeti kako bi se snovi mogli pokazati kao blagoslov. “Zato neka faraon izabere sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom. Nadalje, neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja. Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima. Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi zemlja ne propadne.’ Svidje se

odgovor faraonu i svim njegovim službenicima.”—vss.
33-37

Ne možemo pretpostaviti da je Josip imao čak i najmanje očekivanje da će on biti taj kojeg će faraon imenovati za ovaj posao. Bilo bi vrlo malo vjerojatno očekivati da će faraon iz svog zatvora izvesti čovjeka stranog porijekla i uzvisiti ga iznad svih ostalih časnika u svom carstvu. Ipak, upravo je to ono što je faraon učinio!

“ZAR BISMO MOGLI NAĆI DRUGOGA KAO ŠTO JE ON?”

Zato faraon reče svojim službenicima: ’Zar bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom Božjim?’ Ne čekajući pristanak službenika svog dvora, kralj je odgovorio na vlastito pitanje i rekao Josipu: “Otkako je sve to Bog tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti. Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe.” Tada je faraon rekao Josipu: “Postavljam te, evo nad svom zemljom egipatskom!”—1.Mojsijeva 41: 38-41

Uzvišenje Josipa od roba bačenog u zatvor do sadašnjeg imenovanja drugom najvišom osobom u egipatskom carstvu, sugerira nam sliku još višeg ispunjenja. Apostol Pavao objašnjava kako naš Gospodin Isus “uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.” (Filipljanima 2: 7, 8) Tako je Isus ušao u veliku tamnicu smrti.

Isusova iskustva, pod Božjom providnošću, ispitala su i dokazala njegovu vjernost i pripremila ga za njegovo veliko buduće djelo blagoslova cijelog čovječanstva. Kao što je Josip spasio živote naroda Egipta, tako će i veći Josip, naš Gospodin Isus, pružiti život cijelom čovječanstvu.

“PRED NJIM ĆE SVI PASTI NA KOLJENA”

Kada je došlo vrijeme da faraon predstavi Josipa egipatskom narodu, prvo je “skinuo sa svoje ruke pečatni prsten i stavio ga Josipu na ruku”. U to vrijeme kraljev prsten je označavao njegovu vlast. Zatim faraon “zaodjene Josipa odjećom od najljepše tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac”, kako bi označio Josipov položaj. Zatim se Josip “vozio u kolima kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: ‘Abrek! Na koljena!’” i sav ga je narod ponizno priznao kao kraljeva predstavnika.—1. Mojsijeva 41: 42, 43

Ovo nas podsjeća na riječi apostola Pavla o našem Gospodinu Isusu i njegovom preuzvišenju nakon što je dragovoljno dao svoj život u žrtvi, umirući na križu. “Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ. I svaki će jezik priznati: ‘Isus Krist jest Gospodin!’ – na slavu Boga Oca.”—Filipljanima 2: 9-11

Dok razmišljamo o Isusovoj preuzvišenosti, također se sjetimo da je njegovoj “zaručnici” obećano da će biti “subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.” (Rimljanima 8: 17) Povlastica da postanu članovi ove klase zaručnice pripada “pozvanicima, izabranicima, vjernicima,” čija se vjera razvija i “iskušava” tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba.—Otkrivenje 17: 14; 1. Petrova 1: 7

Imajući ovo neprestano na umu, razmislimo kakve bismo osobe trebali biti “u svetu življenju i pobožnosti”. (2.Petrova 3: 11) Kako bi nam beznačajnima trebala izgledati sva zemaljska zadovoljstva i tuge, sva zemaljska bogatstva i siromaštvo, sve ljudske slabosti i poniženja! Kakvu li bismo želju trebali imati da naš

“poziv i izabranje uznastojimo učvrstiti” tako što ćemo biti “vjerni do smrti.”—2.Petrova 1: 10; Otkrivenje 2: 10

“KRUH ŽIVOTA”

Faraon je tada Josipu dao novo ime, Safenat Paneah. (1.Mojsijeva 41: 45) Fusnota u Companion Bible pokazuje da ova riječ znači “obilje života ili hrane za život”. Tako je i Isus za sebe rekao: “Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. ... Kruh koji će ja dati tijelo je moje za život svijeta.”—Ivan 6: 51

Bog je dragovoljnom žrtvom svog jedinorođenog Sina Isusa osigurao otkupninu za cijelo čovječanstvo. Isusov savršeni ljudski život bio je točna odgovarajuća cijena za nadoknadu neposlušnosti savršenog ljudskog života Adama. Apostol Pavao kaže da je čovjek Krist Isus “sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.” (1.Timoteju 2: 5, 6) Na drugom mjestu Pavao kaže: “Njega, za malo manjeg od andelâ, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.”—Hebrejima 2: 9

Isus je “kruh života”, po kojem će cijeli svijet na kraju biti spašen od Adamove smrti, ako “jedu ovaj kruh”. (Ivan 6: 51) U Mesijanskom kraljevstvu svi će ljudi imati priliku jesti od “kruha života”, Isusa. Konzumirajući ovaj simbolični kruh, čovječanstvo će prvo prepoznati i cijeniti bezgrešnu otkupnu žrtvu koju je Isus dao. Zatim će svatko morati razviti osobnu vjeru u činjenicu da se Isus ponudio kao “otkupnina za sve” i naučiti Božja načela pravednosti.—1.Timoteju 2: 5, 6

Također će biti potrebno da svi prepoznaju i prihvate žrtvu Isusova savršenog ljudskog života kao zadovoljenje Božje pravde za neposlušnost savršenog čovjeka Adama. Konačno, svaki pojedinac mora primiti i u svoje

srce i karakter usvojiti Riječ Božju, uključujući sve lekcije, norme i pravedna načela sadržana u njoj.

Obrazovanjem, vodstvom i stegom čovječanstva u Božjem kraljevstvu, koje će uskoro biti uspostavljeno na zemlji, upravlјat će sam veliki Kralj i svećenik, Krist Isus. S Isusom će služiti njegova nebeska Zaručnica, načinjena od onih “pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje”. Oni će vladati s Kristom i bit će “svećenici Božji i Kristovi,” u svrhu vraćanja što više čovječanstva koje bude htjelo, u sklad i poslušnost Bogu.—Otkrivenje 20: 4-6; 2.Petrova 3: 9; Psalmi 37: 9

OMRAŽEN BEZ RAZLOGA

Vidimo mnoge događaje iz Josipova života ispunjene u Isusovu životu. Obojica su bili omraženi bez razloga. Čitamo u Psalmu 69: 4, “ Brojniji su od vlasni na glavi mojoj oni koji me mrze nizašto.” Isus je citirao ovu izjavu i primijenio je na sebe, rekavši: “Mrze me nizašto.”—Ivan 15: 25

Obojici su njihova braća zavidjela i prezirala ih. Židovski vjerski vođe osudili su Isusa i pozvali na njegovo razapinjanje. Učinili su to jer su njegova djela bila dobra, dok njihova nisu; jer je poučavao put Božji savršenije od njih; i zato što je izjavio da će doći vrijeme kada će ga oni i svi drugi priznati kao Mesiju.

Teška i zamorna Josipova iskustva, uključujući njegovo poniženje, pripremila su put za njegovu konačnu slavu i čast od strane faraona, kao drugog najvišeg na prijestolju Egipta, i na kraju za spas sve njegove braće. Tako je i s Isusom. On se “ponizio i ostao poslušan do smrti, do smrti na križu”, čime je osigurao otkupnu žrtvu koja je otkupila cijelo čovječanstvo.—Filipljanima 2: 8

UČENJE POSLUŠNOSTI

Poniznost je jedno od temeljnih načela koja vode Božje planove i nakane. Isusova poniznost omogućila mu je iskazivanje savršene poslušnosti svom Nebeskom Ocu, pokazujući svoju najveću odanost Bogu. O Isusu čitamo da “iz onoga što prepati, naviknu slušati” i “postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.” (Hebrejima 5: 8, 9) Izraz “postigavši savršenstvo” preveden je s grčke riječi koja znači “učiniti potpunim, savršenim”.

Sveto pismo nas uvjerava da u Božjem velikom planu, ne samo da je Isus trebao biti uzdignut na prijestolje kao svjetski Mesija, već će postojati i skupina njegovih vjernih sljedbenika koji će dobiti slavu, čast i besmrtnost. Od njih se, u Božjoj velikoj namjeri, zahtijeva da prođu kroz slična iskustva kao i njihova starijeg brata i učitelja, Isusa. Njihova su iskustva stoga također prikazana u Josipovim. Međutim, oni nisu ravnopravni s Isusom, koji je označen kao njihova “glava” i “zapovjednik njihova spasenja.”— Efežanima 5: 23; Kološanima 1: 18; Hebrejima 2: 10

TRPJETI S NJIM

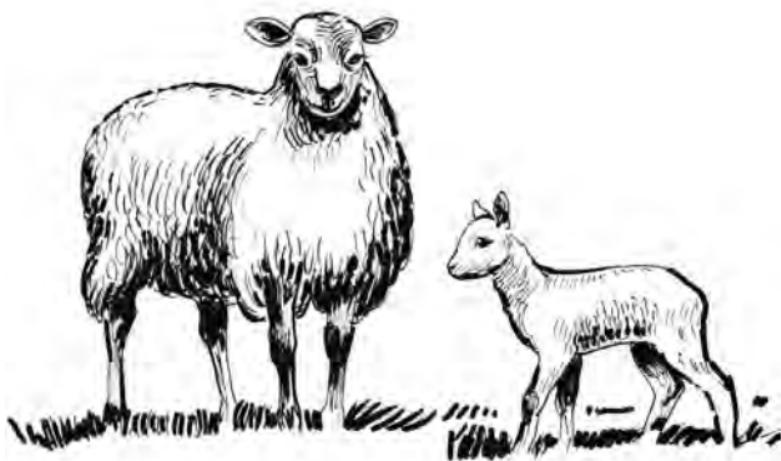
Kao što je prethodno navedeno, onima koji su prihvatali poziv da postanu članovi Kristova tijela rečeno je da će, ako “trpe s njim”, “biti i proslavljeni zajedno”. (Rimljanima 8: 17) Sto znači “trpjeti s njim?”

Apostol Petar piše: “Kakve li slave doista ako za grijehu udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim. On koji grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepusta-

jući to Sucu pravednom.” (1.Petrova 2: 20-23) Bog patnje vjernih smatra vrlo dragocjenima, “miomirisom Kristovim”, “miomirisom, ... uistinu ugodnim Bogu.”—2.Korinćanima 2: 15; Filipljanima 4: 18

Imajući ova obećanja na umu sve naše kušnje, poteškoće, patnje i razočaranja u sadašnje vrijeme možemo podnijeti s vedrinom ako imamo ispravnu vjeru, znajući da “Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28

Neprestano idimo našem Nebeskom Ocu punom ljubavi, koji je “vrelo života”, moleći se za njegovu milost, mudrost i istinu, kako bismo mogli razviti svoj karakter iz svakog iskustva koje nam on dopusti u životu. (Psalmi 36: 5-10) Tako ćemo na kraju “nadmoćno pobijediti po onome koji nas uzljubi” i otkupi nas svojom “dragocjenom krvlju.”—Rimljanima 8: 37; 1.Petrova 1: 19 ■

Image©berdsigns-stock.adobe.com